

Jeg kan godt af egen drift finde på at tage diskussionen om den psykologiske indsats op, også fordi vi på en række områder har mangel på speciallæger inden for psykiatrien. Der er ingen tvivl om, at nogle af de patientgrupper, som i dag frekventerer psykiatere, også kan få tilsvarende støtte og behandling hos en psykolog, og der kan derfor være et dobbeltmotiv til at overveje, om psykologerne på terapeutiske områder kan få en lidt stærkere placering som erstatning for nogle af psykiaternes indsats. Det er dét, det hele handler om.

Men hensyn til fru Pia Christmas-Møllers opfølgningsspørgsmål om frit sygehusvalg vil jeg sige igen: Udgangspunktet er, at vi har en lov, hvorefter alle patienter i Danmark, der søger hospitalsbehandling, med etik og psykiatri som udgangspunkt har frit valg. Jeg kan se to begrænsninger i det, uden at jeg dog kan nævne navnene på aktørerne. Den ene er dér, hvor der er sammenhæng mellem tilbudene på hospitalsafdelingerne og de lokale tilbud, hvor patienten får støtte og behandling flere steder i et sammenhængende, effektivt tilrettelagt behandlingsforløb.

Når man er afhængig af tætte og nære boligforhold, væresteder og støtteforanstaltninger, der spiller sammen med hospitalsafdelingerne, synes jeg, det er svært at finde en anden landsdel, hvor samspillet kan køre. Her ligger der en strukturel begrænsning, som er lidt atypisk for de psykiatriske områder i relation til hele det somatiske område. Her vil et frit valg være vanskeligt at præcisere. Men når vi er inde på hele tvangsområdet, tvangsbehandling og tvangstilbageholdelse og den slags ting, kan jeg ikke i dag her fra talerstolen give mere konkrete oplysninger om, hvordan vi definerer gråzonen.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne sige tak til sundhedsministeren, for jeg synes, han kom med nogle meget kloge betragtninger om balancen mellem psykiatere og psykologer.

Men jeg vil bare sige til sundhedsministeren, at når jeg hiver sagen op i dag, er det, fordi jeg er bekymret over de strukturændringer, man laver rundtomkring. Det, at man fjerner chefpsykologfunktionen på tre store behandlingssteder, nemlig Hillerød, Roskilde og Nykøbing Sjælland, er jo udtryk for, at man mindsker deres placering i systemet, og så kan det ikke hjælpe noget, at ministeren synes, at de er så fantasti-

ske, at de skal placeres højt i systemet, og at Sundhedsstyrelsen skal undersøge og sammenligne, og hvad ved jeg. Det er alt sammen glimrende, men problemet er, om patienten er død, når man når frem til, at Sundhedsstyrelsen har sammenlignet.

Jeg råber vagt i gevær i dag, fordi det har vist sig, at man ude rundtomkring i hospitalssystemet øjensynligt prioriterer meget skævt, og så skal der vel ske et eller andet. Det kan jo ikke hjælpe noget, at hele systemet bliver lavet om, og vi så bagefter kommer og siger, at der skulle for resten have været noget balance i det. Jeg ved godt, at der er et slagsmål mellem amterne og staten, men hvis vi kunne få noget koordination og et pres fra ministerens side, ville det måske hjælpe lidt på det.

Jeg synes, tegnene ser meget faretruende ud, men jeg vil takke for ministerens vurderinger. Jeg deler dem, men jeg frygter, at systemet laver tingene om, inden ministeren får gjort noget.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Nu ved jeg ikke, om socialministeren kommer herop og svarer, men spørgsmålet her vedrører både sundhedsministerens og socialministerens område.

Et problem, som flere ordførere har rejst, er, at der ligger en stor mængde færdigbehandlede patienter på de psykiatriske hospitaler. De skal ud i botilbud eller et andet socialt tilbud, men de tilbud findes ikke. Jeg synes, det er uacceptabelt, at der ligger 50-60 patienter, som ikke kan komme ud. Det er et stort problem, det har eksisteret meget længe, og jeg vil godt have, at enten sundhedsministeren eller socialministeren kommenterer det.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Vi manglede lige et svar fra sundhedsministeren vedrørende et møde, eventuelt iført blå FN-hjelm, mellem de forskellige personalegrupper – psykologerne, psykiaterne og socialpædagogerne – så vi også kan få nogle andre grupper ind på hospitalerne, så det ikke alene bliver en biologisk funderet behandling af patienterne, men også en behandling, der retter sig mod den raske del i mennesket og det psykoterapeutiske område. Vil ministeren indkalde til et sådant møde, så vi kan komme et skridt videre i den retning, eller var det kun ord?